

Arrest

nr. 97 042 van 13 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 september 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gelet op de terechtzitting van 8 januari 2013 waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 5 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 25 augustus 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 13 augustus 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 24 september 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Dit is de tweede bestreden beslissing.

Op 26 oktober 2012 trekt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de eerste bestreden beslissing in.

2. Over de ontvankelijkheid

Op 26 oktober 2012 richt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een brief naar de burgemeester van de verblijfplaats van de verzoekende partij, waarin te lezen valt:

“Je vous prie de bien vouloir considérer comme nulle et non avenue la décision de rejet prise le 13.08.2012 et relative à la demande de régularisation du concerné sur base de l'article 9ter (...).”

Ter terechtzitting hierop gewezen zijn beide partijen akkoord dat het beroep wat de eerste bestreden beslissing zonder voorwerp is.

Wat de tweede bestreden beslissing betreft, werpt de verwerende partij in haar nota de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. Zij stelt dat geen grieven werden ontwikkeld gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift op pagina 10 wordt gesteld: *“Het is dus evident dat wanneer eiseres België zou moeten verlaten en de begonnen onderzoeken en therapie zou worden stopgezet, dit een verergering van de gezondheidstoestand van haar tot gevolg zou hebben, wat een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM, gezien een verslechtering van de gezondheidstoestand gelijkgesteld moet worden aan onmenselijke en vernederende handelingen die op absolute wijze worden verboden door dit verdragsartikel.”* Voorts wordt in het verzoekschrift op uitvoerige wijze benadrukt dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidsproblemen niet kan reizen en betwist dat een behandeling van haar medische problemen mogelijk is in het land van herkomst.

In deze omstandigheden acht de Raad het beroep tegen de tweede bestreden beslissing ontvankelijk, nu een grief zich richt tegen deze beslissing. In die mate wordt de exceptie verworpen.

Evenwel stelt de verwerende partij ter terechtzitting van 5 februari 2013 dat ook de tweede bestreden beslissing op 5 februari 2013 werd ingetrokken. Zij staft dit aan de hand van een brief van dezelfde datum gericht aan de burgemeester die de opdracht krijgt het attest van immatriculatie opnieuw ter hand van de verzoekende partij te stellen.

Beide partijen verklaren ter terechtzitting dat ten gevolge van de intrekking van beide bestreden beslissingen het beroep zonder voorwerp is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN